

УДК 378

**Інформаційні технології, як фактор підвищення якості підготовки
майбутніх ІТ-фахівців**

Гафіяк А. М.

Сьогодні основними рисами інформаційного суспільства слід вважати: збільшення ролі інформації в суспільному житті, збільшення кількості фахівців, зайнятих інформаційними технологіями, зростання інформатизації та ролі інформаційних технологій в суспільних відносинах; створення глобального інформаційного простору, що забезпечує доступ до світових інформаційних ресурсів. Саме тому до системи освіти в сучасних умовах висувуються додаткові вимоги щодо підготовки майбутніх фахівців в ІТ-галузі до розв'язку нестандартних завдань.

Питанням дослідження проблем інноваційних методів навчання студентів в умовах розвитку індустрії інформаційних та телекомунікаційних технологій та їх аналізу присвячено роботи таких науковців, як В. Андреев., В. Безпалько, С. Гончаренко, О. Дубасенюк, М. Жалдак, Є. Машбиць, І. Осмолівська, І. Підласий, Ю. Рамський, В. Руденко, П. Сауха, Н. Симоненко, В. Шапкін. Так, І. Осмолівська вважає, що за основу інноваційних освітніх технологій, застосовуваних у навчальному процесі, слід брати соціальне замовлення, професійні інтереси майбутніх фахівців, облік індивідуальних, особистісних особливостей студентів [2, с. 184]. На думку Н. Симоненко, при підготовці майбутніх фахівців у вищій школі необхідно органічно поєднувати застосування інноваційних форм і методів з прагматичним розумінням цілей і завдань навчання і підготовки кадрів [4, с. 203-204].

Розвиток інформаційних технологій дозволяє говорити про технологію використання інформаційних і телекомунікаційних технологій в освіті, медицині, військовій справі і багатьох інших галузях діяльності людини, що є частиною технологій інформатизації. Сучасні інформаційні технології є основою процесу

інформатизації освіти, реалізація якого припускає: поліпшення якості навчання за допомогою більш повного використання доступної інформації; підвищення ефективності навчального процесу на основі його індивідуалізації та інтенсифікації; розробку перспективних засобів, методів і технологій навчання з орієнтацією на розвиваючу, випереджальну і персоніфіковану освіту; досягнення необхідного рівня професіоналізму в оволодінні засобами інформатики та обчислювальної техніки; інтеграцію різних видів діяльності (навчальної, учбово-дослідницької, методичної, наукової, організаційної) у рамках єдиної методології, заснованої на застосуванні інформаційних технологій [1, 4, 5].

В даний час у системі освіти склалися основні напрямки застосування в навчальному процесі комп'ютерних технологій, серед яких: використання в процесі навчання автоматизованих систем і комплексів, експертних систем і систем підтримки прийняття рішень; освоєння інформаційних технологій з орієнтацією на подальше застосування в професійній діяльності; використання інформаційних технологій як дидактичний засіб і для моделювання різних об'єктів і процесів; підвищення творчої складової навчальної і дослідницької діяльності. Концептуальні підходи до підготовки майбутніх ІТ-фахівців базуються на результатах вивчення та прогнозування структури соціальної та виробничої діяльності фахівців з вищою освітою в галузі інформаційної діяльності відповідно до потреб ринку праці, на відповідних вимогах до фахівця, згідно з якими визначається зміст освіти в даній галузі, тобто концепція підготовки фахівця базується на розробці моделі спеціаліста, основою побудови якої є система - суспільна потреба - освітньо-кваліфікаційна характеристика (уміння) - освітньо-професійна програма (знання) - засоби діагностування у взаємозв'язку і взаємообумовленості всіх її компонентів, поєднанні з визначенням педагогічних умов підготовки фахівців та відповідних практичних підходів до їх реалізації.

Зараз відбувається становлення нових підходів, що відбувається з деякими ускладненнями. Тому наукова увага особливо повинна бути присвячена цій

проблематиці. Термін “інформаційне суспільство” створив професор Ю. Хаяші, котрий сформулював його основні парадигми щодо формування суспільних відносин на основі високотехнологічних інформаційних мереж, які діють у глобальних масштабах та визнання інформації, як основної соціальної цінності суспільства. Основою сучасної якісної освіти є її інформатизація як сукупність взаємозв’язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих процесів, що мають на меті створити умови для задоволення інформаційних потреб громадян і суспільства завдяки використанню інформаційних систем, мереж, ресурсів та технологій, які базуються на застосуванні сучасної обчислювальної та комунікаційної техніки [1, 3, 6].

Особливої уваги заслуговують вимоги до підготовки викладача: вони повинні вільно володіти знаннями щодо призначення, особливостей, функціонування телекомунікаційної мережі; умов зберігання й передачі інформації в мережі; особливості організації та проведення телекомунікаційних проєктів, тематичних телеконференцій; методичних основ організації роботи викладачів і учнів у мережі; основних правил поведінки користувачів мережі, основи телекомунікаційного етикету тощо[2, с. 371].

Проблема використання комп’ютерних технологій у фаховій підготовці студентів вищих технічних навчальних закладів тісно пов’язана з процесом інформатизації освіти. Тенденції розвитку сучасного суспільства, його яскраво виражена інформатизація пояснюють необхідність усе більш широкого використання інформаційних технологій у сфері освіти. У зв’язку з цим, проблеми інноваційних методів навчання студентів в умовах розвитку інформатизації та індустрії інформаційних технологій та їх аналіз є безумовно актуальними. Провідне місце в такій системі займають інноваційні методи підготовки студентів у системі вищої освіти.

Важливе місце посідає питання всебічного постійного особистого та професійного розвитку всіх суб’єктів процесу освіти, тому зростає потреба в

використанні сучасних, інноваційних методів навчання в умовах розвитку інформаційних технологій. З цієї точки зору, інформаційне освітнє середовище вивчають через призму інформаційної системи, що поєднує можливості мережевих технологій, програмних та технічних засобів, організаційне, методичне та математичне забезпечення, призначене для підвищення ефективності та доступності освітнього процесу підготовки фахівців.

ЛІТЕРАТУРА

1. Кривонос О.М. Використання інформаційно-комунікаційних технологій в навчанні: навчальний посібник. – Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. – 182 с.
2. Осмоловская І.М. Інновації та педагогічна практика/ І.М. Осмоловская // Народна освіта. - 2010. - № 6. - С. 182-188.
3. Про Концепцію Національної програми інформатизації: Закон України від 04.02.1998 № 75/98-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998, № 27–28, ст. 182
4. Симоненко Н.Н. Управление образовательными услугами с применением инновационных методов обучения / Н.Н. Симоненко // Вестник Тихоокеанского государственного университета. — 2012. — № 2. — С. 201—206.
5. Формування у студентів умінь англomовного професійного спілкування з використанням новітніх інформаційних технологій [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/24423.
6. І. Ю. Хомишин Принцип інформатизації освіти в умовах глобалізації суспільства // [Електронний ресурс]. - Режим доступу: [file:///C:/Users/ASUS/Downloads/vnulpurn_2016_850_21%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/ASUS/Downloads/vnulpurn_2016_850_21%20(1).pdf)